

[Dohrmann]

gens Camre, har forsøgt at bestemme, hvad DR måtte bringe af indenrigspolitisk stof i henholdsvis TV-aktuelt og Kanal 22.

Fremskridtspartiet har intet til overs for monopolforetagendet, der gentagne gange har glemt at registrere det historiske vingesus fra fremskridtspartiet. Men dette til trods vil vi altid forsvare den journalistiske frihed, uanset hvilken politisk farve der end kommer til udtryk.

Det er på denne baggrund, jeg anmoder pressens minister om at påtale over for de tre nævnte socialdemokrater, at de også må finde sig i, at »Dansk afgrunds consortium« kan kritiseres i TV og radio – vi bør kun være taknemmelige over, at denne hidtidig helige ko er blevet slagtet.

Besvarelse (23/6 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Da spørgsmålet er stillet til mig i min egenskab af pressens minister, er det naturligt at gøre opmærksom på, at denne titel principielt kun dækker mine opgaver vedrørende dagspressen.

I øvrigt kan jeg oplyse, at hverken ministeren for kulturelle anliggender eller jeg har nogen kompetence i forhold til radiorådet eller Danmarks Radios programvirksomhed.

Som jeg tidligere har sagt offentligt, er ytringsfriheden for socialdemokratiet noget meget væsentligt, som vi intet ønske har om at stække eller begrænse.

Jeg skal tilføje, at udtrykket »censurtilbøjeligheder« helt må stå for spørgerens egen regning.

Spm. nr. 944

Til *undervisningsministeren (13/6 80)* af:

Jimmy Stahr (S):

»Hår ministeriet nogen oversigt over det offentliges eller de statsstøttede virksomheders indsats for at skaffe praktikpladser til EFG-eleverne, og kunne ministeren forestille sig en opfordring til det offentlige eller de offentligt støttede virksomheder om at medvirke til oprettelse af flere praktikpladser?«

Begrundelse

Det synes indlysende, at et af hullerne i ungdomsuddannelsessystemet er antallet af

praktikpladser. Staten har ingen umiddelbar indflydelse på det private erhvervslivs indslusning af praktikelever. Men staten har indflydelse på den offentlige virksomhedspolitik.

Besvarelse (23/6 80):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt nøjagtige opgørelser over, hvor mange EFG-praktikpladser der findes i kommuner, amtskommuner og stat.

Det er imidlertid muligt at give enkelte foreløbige skøn, der kan give et indtryk af størrelsesordenen af det offentliges bidrag til praktikpladsforsyningen.

For kommunernes vedkommende må man skønne, at der årligt indgås op mod 900 EFG-praktikaftaler. Det største antal uddannelsesaftaler indgås inden for kommunallinjen på handel og kontor. Derudover kan man nævne køkkenassistentuddannelsen og gartneruddannelserne.

For amtskommunerne må det skønnes, at der årligt etableres op mod 500 praktikaftaler inden for EFG-uddannelserne. Det største antal praktikforhold etableres inden for lægesekretæruddannelsen. Af andre grupper kan nævnes køkkenassistentuddannelsen og kommunallinjen inden for handel og kontor.

Hertil kommer inden for det kommunale område Københavns og Frederiksberg kommuner.

Som led i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden kan kommuner og amtskommuner anvende de særlige midler, de skal anvende til beskæftigelsesfremmende initiativer, til oprettelse af ekstraordinære praktik- og lærepladser i deres egne forvaltninger og institutioner. I forbindelse hermed har man fraveget tidligere principper om kun at udanne ud fra en vurdering af kommunens og amtskommunens fremtidige behov for uddannet arbejdskraft. I 1978 og 1979 etableredes i alt ca. 400 EFG-pladser inden for denne ordning. Staten har i 1980 fået mulighed for som noget nyt at give kommuner og amtskommuner delvis dækning af deres udgifter ved etablering af de ekstraordinære uddannelsesforhold.

Bevillingen tager sigte på både EFG-pladser og lærepladser. Det er muligt at give tilskud til op til 1.000 ekstra pladser i kommu-